

men vi kunde ikke faae dette at vide. Der blev svaret, at man — som rimeligt var — vel havde en Fortegnelse over de Boliger, som ikke vare under 64 Kvadratalen, men at man derimod ikke havde nogetstomhelst Middel, hvorved man kunde komme til Kundskab om, hvormange der var mellem 64 og 72 Kvadratalen, før der blev foretaget en Undersøgelse i saa Henseende. Dette er jo naturligt, og derfor var det ogsaa umuligt for den samme meget ærede Embedsmand at sige os, hvor stort det omhandlede Skattebeløb vilde blive; der kunde kun gisnes i den Henseende. Han udtalte vel sin Formodning derom, men han tilføiede, at man ikke skulde fæste Tid dertil, thi det var et ganske løst Overflag, han havde gjort, saaledes at vi altsaa ikke i den Henseende kunde komme videre. Vi tillade os nu at indbringe denne Sag for det høie Thing i Haab om, at dette vil indrømme, at den er af en alvorlig Betydning, og at den, selv om det skal koste Offre, bør fremmes til Bedste for den talrige Befolkning, som skal nyde Gavn deraf, saafremt Forslaget skal blive til Lov.

Formanden: Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af „Forslag til Lov om Dpretelsen af aarlige Dvelfesleire i Finantsaarene 1872—73 og 1873—74“.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 649 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 5—8.)

Udenfor de af Udvalget stillede, i Betænkningen opførte Ændringsforslag var intet yderligere Ændringsforslag fremkommet.

De stillede Forslag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattedes under Et under Forhandling.

Ordføreren (B. Christensen): Som det ærede Thing vil erindre, gaar det af den høitærede Minister forelagte Forslag ud paa

at erholde en Lov om Dpretelsen af Leirøvelser i begge Aarene 1872—73 og 1873—74, samt desuden om Bemyndigelse til med en ikke ubetydelig Udgift allerede i Finantsaaret 1872—73 at forberede Forlæggelsen af Leirøvelserne fra Hald til et andet Sted. Udvalget har taget dette lille Lovforslag under omhyggelig Overveielse og har konfereret med den høitærede Minister derom; men der har strax for Udvalget fremstillet sig et Moment, som forekom os at være af meget afgjørende Betydning, nemlig det, at Hærlovens Revision efter § 186 i Hærloven allerede forestaar i Finantsaaret 1872—73. Det maatte nemlig forekomme os unaturligt, for ikke at bruge et andet Udtryk, om vi uden nogen egentlig Nødvendighed handt den følgende Tid ved at gaa ind paa den Del af Ministerens Forslag, der fordrer Bemyndigelse ogsaa for Aaret 1873—74, og vi have derfor enstemmig maattet foreslaa, at Ministerens Forslag, saaledes som i vor Betænkning anført, indskrænktes til at faae Tidsudstrækningen, der blev given ved Loven af 12te Marts 1870, udvidet til at gjælde ikke blot for Aarene 1870—71 og 1871—72, men fremdeles for Aaret 1872—73, samt at den vordende Lovs Titel i Overensstemmelse dermed blev forandret saaledes som i Betænkningen anført. Jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale vore Forslag.

Winter: Jeg kan ikke negte, at det Forslag, Udvalget her enstemmig har stillet, efter min Mening indeholder et Fremskridt i den Retning, jeg finder at være rigtig, forsaavidt det ikke binder os til bestemte Udgifter udover en vis Tidsgrændse, saaledes at der altsaa er en Mulighed for Besparelser i Fremtiden; men paa den anden Side er det, idet jeg har gjenlæst Ministeriets Motiver til denne Sag, forekommet mig, at der maatte kunne have været Anledning til at gaa et Skridt videre, og navnlig til at foreslaa, at der overhovedet ikke skulde afholdes Leirøvelser, før deres Gavnlighed og Nødvendighed var bleven godkjendt ved Hærlovens Revision, der jo snart forestaar. Jeg havde derfor ogsaa ønsket at stille et Ændringsforslag til det For-